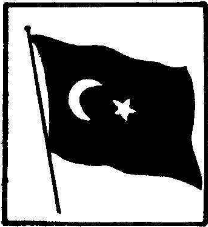
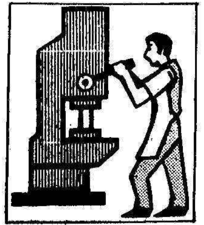

İşçiyiz haklıyız, İşçiyiz güçlüyüz

İşçi Gazetesi

Sayı 8/9 ÖRGÜTLENME, MÜCADELEMİZİN İLK ADIMIDIR 1 Şubat 74

TÜRKİYELİ İŞÇİLER

"Bu Düzene Karşı Birleşmeliyiz, Ortak Kurtuluşumuz Burdadır"

Geçtiğimiz son haftalar içerisinde Türkiyeli **işçiler** tarafından arka **arkaya** düzenlenen bir **seri** işçi toplantıları dikkatleri çekti.

Patrondan sendikacıya dek dört göz, dört kulak kesildiler. Ne oluyordu yine? Grev mi gelecekti bunun arkasından? Aza kanaat eder, bir yer bin şükreder, it gibi çalışır, koyun gibi güdülür diye işittikleri Türkiyeli işçiler, hiç te öyle olmadıklarını yakın geçmişte göstermişlerdi. Hem de birliğin, dayanışmanın bilincinde olduklarını ve de bir kere başladıktan sonra ne derece kararlı olduklarını ispat ederek...

Peki neydi istedikleri şu sıra? Neydi bu toplantıların gayesi? Bu sorulara en iyi cevabı yine bir işçi arkadaşın sözleri veriyor:

Düsseldorf dayanışma toplantısında söz alan bir işçi şunları söyledi:

– Arkadaşlar, Öl krizi falan hep palavra. Ben 7 senedir Almanya'dayım. Her kış bu kapitalistlerin işleri bir miktar bozulur. Dolayısile de bir miktar işçiyi bazı sebepler uydurup işten atarlar, çare olarak. Ne var ki, her sene da-

Devamı 4. sayfada

TÜM İŞÇİ DOSTLARINA ÇAĞRI

Kapitalist dünyadaki işsizlik krizi karşısında en ağır darbeye hedef olan biz Türkiyeli İşçi Kardeşlerimizin en âcil meselelerinin çözümü için Almanya'daki ve Türkiye'deki kamu oyunu bu yönde uyarmak gerekmektedir. İşsizlik krizi bahane edilerek, bir çok kanunî işçi hakları da çiğnenmekte, yurttaşlarımız bir çok haksız muamelelere uğratılmaktadır. Sorumlu kişilerin Türkiye'de olsun, Almanya'da olsun, kayıtsızlıkları ve meseleyi görmezlikten gelmeleri herkesce bilinmektedir.

Demokratik, hürriyetçi ve sosyal bir sisteme sahip olmakla övünen Federal Almanya Cumhuriyeti'nde, hürriyetin parababalarına ve sosyal düzenin de gene parababalarına ve kısmen de Alman vatandaşlarına ait olduğunu hepimiz biliyoruz. Fakat, demokratik haklarımızı kullanmak yoluyla, Federal Almanya'da hepimizi ilgilendiren ve bizzat içinde bulunduğumuz problemleri kamuoyuna duyurmak, âcilen çözümünü istemek mümkündür. Problemlerimizi her iki toplumda da aktüel duruma getirmemiz, elbirliği ederek vereceğimiz mücadeleye bağlıdır.

Durumumuz ciddidir. Bu nedenle, bugünlerde Türkiyeli işçiler arasında çeşitli bölgelerde kıpırdanmalar, birleşmeler, tartışmalar vardır. Henüz kitle uyanışının başlangıçlarında olduğumuzdan, ne Alman, ne de Türk yetkililerini uykularından uyarmıya kâfi gelmemektedir bu kıpırdanışlar. Şimdilik yer yer görülen bu kıpırdanmalar, güçlü bir birikim oluşturma yolundadır ve bu birikimin mutlaka demokratik eylemlere dönüştürülmek zorunluluğu kendini göstermektedir.

ÖRSEL

Devamı 3. sayfada

HÜKÜMET KURULDU

TÜRKİYE'DE EGEMEN ÇEVRELERİ SARAN KRİZ ASLINDA 3 - 4 YILDAN BERİ DEVAM EDİYOR. SON 14 EKİM SEÇİMLERİ MESELEYİ BÜSBÜTÜN SU YÜZÜNE ÇIKARMIŞ OLDU. ŞİMDİ ARADAN 4 AYA YAKIN BİR ZAMAN GEÇTİKTEN SONRA, NİHAYET CHP İLE MSP ARASINDA ANLAŞMAYA VARILDIĞI VE KOALİSYON HÜKÜMETİNİN KURULDUĞU BİLDİRİLİYOR

CHP ile MSP arasında koalisyon girişimi 14 Ekim seçimlerinden hemen sonra da olmuştu. O zaman anlaşamayan iki parti liderleri, her nedense şimdi anlaşmaya vardılar. Yapılan

protokol bir çok iyi vaadlerde bulunuyor. Örneğin: Kalkınmada ağır sanayie ağırlık tanınacak, köylüler için kooperatifler teşvik edilecek, işsizlik sigortası kurulacak, genel af çıkarılacak, antidemokratik kanunlar ayıklanacak, vs. deniyor.

Protokolde, yurt dışında çalışan biz işçileri ilgilendiren nokta-

Devamı 3. sayfada

arkadaşlar!

İŞÇİ GAZETESİ, PARABABALARI GAZETELERİNİN YARATTIĞI TOZ DUMAN İÇERİSİNDE, BİR AVUÇ EMEKÇİ ARKADAŞIN ÇABALARIYLA DOĞDU. GÖREVİ ELBETTE, YURDUNDAN BİNLERCE KİLOMETRE UZAKLARDA EKMEK KAVGASI VEREN İNSANLARIMIZIN MENFAATLERİNİ İLGİLENDİREN, YURTTA VE YURT DIŞINDA MEYDANA GELEN HER OLAYI SİZLERE İLETMEKTİ.

KISA ZAMANDA AVRUPADAKİ BÜTÜN TÜRKİYELİ İŞÇİ KARDEŞLERİMİZİN İLGİ VE DESTEĞİNİ GÖRDÜ. SİZLERDEN GELEN UYARI VE ELEŞTİRİLERİN IŞIĞINDA, SÜREKLİ OLARAK KENDİNİ GELİŞTİRMEĞE ÇALIŞTI.

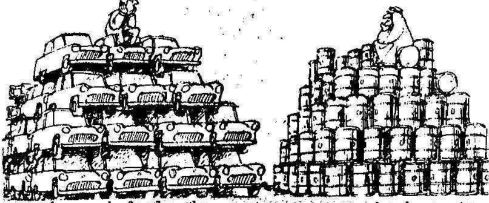
İŞTE GENE SİZLERDEN ALDIĞI GÜÇLE, GAZETENİZ BUNDAN BÖYLE YENİ BİÇİM VE TEKNİKLE 15 GÜNDE BİR YAYININA DEVAM EDECEKTİR.

Saygılarımızla,

işçi gazetesi

Petrol Krizinin Getirdikleri

Geçen senelerde, Amerika'nın sarsılan ekonomik durumunun so-

nucunda, çok fazla değer kaybetmiş olan ABD Doları, bütün dünyayı saran petrol ve ekonomik kriz ile, yeniden değer kazanmıya başlamıştır. Yer yer eski değerini aştığı bile gözükmektedir. Diğer yanda da gerek DM, gerek İngiliz Sterlini ve gerekse de Japon Yen'i değer kaybetmektedir. Geçen sene ise, bunun tam tersi olmaktaydı. Gene biliyoruz, son günlerde bütün dünyada benzin, motorin vs. fiyatlarına büyük zamlar yapılmıştır. Geçen sene 60 Pf. olan benzin yeni fiyatla 85 Pf. civarına, evlerde kullanılan Fuel Oil fiyatı ise 9-12 Pf'ten 40 Pf. civarına yükselmiştir.

Görüldüğü gibi petrol krizinin ardında yatan Amerikan parasına kaybettiği değerini geri kazandırmak, diğer yanda

benzin v.s. fiyatlarına yüksek zamlar yaparak büyük kârlar elde etmektir. Bu sun'i petrol krizinin mimarı da, Amerikan sermayesinin ağır bastığı büyük petrol tekelleri oldu. Son açıklamalarda, dünyada petrol üretiminin % 8 arttığı, meselâ Almanya'ya eskisinden % 6 fazla petrol geldiği belirtilmektedir.

Dünyadaki son gelişmeler, ekonomik ve siyasî durumu oldukça sarsılmış bulunan Amerika'nın durumunun biraz iyileşmesine yol açarken, Avrupa ve Japonya'yı tekrar ağababalarının kapısına göndermektedir.

Bu son krizlerde Ortak Pazar ülkeleri birbirlerine girmişlerdir. Dünyanın kapitalist dev ülkeleri arasındaki çıkar çatışmaları, aynı safta yer alanbilim gibi ufaklıkları kapitalizm batağının dibine iyice göndermektedir.

Çalışma Ateşesi Gökhan Evliyaoğlu MİT Ajanımıdır?..

Ford Grevi sırasında işçi düşmanı tutumunu canlı olarak görme fırsatını elde ettiğimiz Evliyaoğlu hakkında bir CHP milletvekili tarafından Çalışma Bakanlığına soru önergesi verilmiştir. Önergede kısaca:

1- Aslında bir basın müşaviri olan bu zat **nasıl Çalışma Ateşesi olarak Almanya'ya gönderilmiştir?**

2- **Bu zat orada Çalışma Ateşeliğinden başka MİT ajanı** görevlerini **de yapmakta mıdır?**

3- Alman Sendikalar **Birliği (DGB)** bu zatı **bir mektupla Türk-İş'e** şikâyet ettiği halde, hakkında ne yapılması düşünülmüştür?

4- Almanya'da kalması sakıncalı olan bu zat neden Türkiye'ye geri çağrılmamıştır?

5- Bu adamı, Almanya'ya siz mi yolladınız, MİT mi?

soruları sorulmaktadır.

işçi gazetesi UYARI köşesi

Çocuk Paralarını Patronlara Bırakmıyalım

Almanya'da işçi arkadaşlarımızın en büyük dertlerinden biri de Çocuk Parasıdır. Çocuklarının hepsi Almanya'da olan kimselerin paraları bizzat kendilerine ödenirken, çocuklarının bir tanesi dahi Türkiye'de olanların çocuk paraları kendilerine değil de, patronlara ödenmektedir.

Bazi patronlar iflâs etme yolunda olduklarından veya başka sebeplerden, kendilerine emanet edilen işçi arkadaşlarımızın çocuk paralarını kendi ceplerine indirmekte, çeşitli bahanelerle avutmaktadırlar. Almanya'da son zamanlarda küçük firmalar süratle iflâs ediyor. Bu, kapitalizmin kaçınılmaz sonucudur. Bunun cezasını da ekseriya işçiler çekmektedir. İflâs eden firmadan çocuk paralarını ve içeride kalan yevmiyeleri almak büyük şans işidir. Çünkü düzenbaz patronlar herşeyi önceden hazırlıyorlar ve üzerlerinde en küçük mal bırakmadan karılarının veya yakın akrabalarının üzerlerine aktarıyorlar.

Bazı işçi arkadaşlarımız, çocuk parası için Antrag yaptıkları halde, 8-10 aydır para alamadıklarını söylüyorlar. Mesele biraz araştırılınca ortaya çıkan şey: ya patron çocuk parasını kendi cebine indirmiş, veya Arbeitsamt'ın çocuk parası kasasına Antrag'ı göndermemiş.

İşyeri değiştiren arkadaşlar, çocuk parası Antrag'ını (dilekçesini) mutlaka yenilemek ve bu dilekçeyi patrona tasdikletmek zorundalar. Bu dilekçeleri patronda bırakmayıp herkes kendisi, Çocuk Parası Kasasına teslim etmeli ve bizzat kendisi bu paranın hangi tarihte nereye gönderildiğini öğrenmelidir. Bazen bürodaki adamlar Antragları kaybediyorlar ve bizim paralar yanıyor.

Selâmlarımızla

danışman

işçi sözlüğü — Öğrenelim Öğretelim

REVALÜASYON

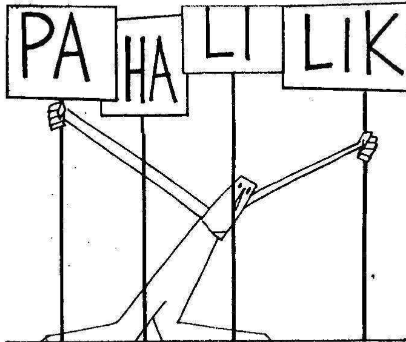
Devalüasyonun tersine, paranın değerinin yükseltilmesidir.

Revalüasyon yapan ülkelerin parasının değeri, diğer ülkelerin paralarına göre arttığından, malları pahalılaşır. Bu da ihracatında bir düşme gösterir.

Örneğin, Almanya son yıllarda iki defa parasının değerini yükseltmek zorunda kalmıştır. Böylece Alman malları pahalılandığından, başka ülkeler bu malları eskisi gibi almaz olmuşlar, Almanya'nın ihracatı azalmıştır. Bugün başgösteren krizin ana sebeplerinden biri de budur. Kâr hırsıyla plânsız programsız üretim yapıp, daha sonra da malları satamıyan kapitalistler, fabrikalarını kapatmakta, başta biz yabancılar olmak üzere, işçilerin işlerine son vermektedir.

PAHALILIK

Daha önce üzerinde durduğumuz: Enflasyon, **devalüasyon, revalüasyon** gibi para oyunları biz fakir fukara halk için ne anlama gelir? Bu gâvurca sözlerin Türkçesi PAHALILIK demektir. Parababaları türlü dolaplar çevirerek soygunvurgunlarını arttırdıkça arttırmak isterler. Bunun için de, hayat gittikçe pahalılaşır. Örneğin Türkiye'de son üç yılda hayat en az yüzde yüz pahalılanmıştır.

Üç yıl önce 80-100 liraya alınan bir çift ayakkabı şimdi enaz 200 liradır. Herşey aynı şekilde pahalılanmıştır. Almanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde de durumda hiç fark yoktur.

Pahalılığın gerçek yaratıcıları parababaları olduğu halde, biz işçilerin 2-3 yılda bir zar zor kopardığımız üçbeş kuruşluk zamları, pahalılığın asıl sebebi imiş gibi gösterip yaygara koparmaktan da geri durmazlar. Maksat, suçlarını örtbas ettirmek, herkesin gözünü boyamaktır.

EKONOMİK KRİZ

Hayat pahalılaşınca ne olur? Halk eskisi kadar mal alamaz duruma gelir. Eskiden çarşıya çıktığında örneğin 100 markla alabildiği şeyler için şimdi 120-130 mark ödemek zorundadır. Büyük çoğunluğumuzun geliri kolay kolay artmadığına göre, sonuç ne olur? Herkes daha az mal almak zorunda kalır; yemesinden, içmesinden, giyiminden kısar.

Böylece halkın alım gücü azalır. Alım gücü azalınca, üretilen mallar, eskisi kadar satılamaz olur. Satılamayınca stoklar birikir. Patronlar bu sefer üretimi kısarlar. Birkısım işçilerin işlerine son verirler. İşsizlik artar. İşsiz insan hiç mal alamıyacağına göre, halkın alım gücü büsbütün düşer. Ve toplum ekonomik kriz içine yuvarlanır. Fabrikalar iflâs eder. İşsizlik, açlık alabildiğine çoğalır. Kapitalist toplumların her 5-10 senede bir içine yuvarlandıkları bir hastalık nöbetidir bu. Kapitalizm yeryüzünde durduğu sürece ekonomik krizlerden kurtulmanın imkânı yoktur.

ÇAĞRI

Baştarafı 1. sayfada

Bir çok sorumluluk taşıyan arkadaşlarımız meselenin bizzat içindeler. Bu kapitalist toplumun tüm pisliklerini arındırmakla görevlendirilen işçi dostu arkadaşlarımız, sömürü düzeninin pisliklerinin ferdî gayretlerle temizlenemiyeceği gerçeğini görmüşlerdir bugün. Ve bu nedenle bize sormaktadırlar: "Sizler toplantıları nasıl düzenlediyseniz bize de bildirin, biz de kendi bölgemizde düzenlemek istiyoruz", diyorlar.

İŞÇİ GAZETESİ ve gazetemizi destekleyen tüm kuruluşlar ve işçi dostu arkadaşlarımız şimdiye değin bu yolda yapılan çalışmaları aktif desteklediler, organizasyon görevlerinin yükünü taşıdılar. Bu yolda tecrübelerimiz gelişmektedir.

Dayanışma toplantılarının organizesini şimdiye değin resmen kurulmuş İşçi Dernekleri yaptılar. Bir Derneğin kurulması için, iyi niyetli 7 idealist işçinin biraraya gelmesi yeterlidir. Bu, Alman mevzuatına göre Tertip Komiteleri tarafından da organize edilebilir. Kanunların bize verdiği haklara dayanarak içinde bulunduğumuz gerçek durumu tartışarakdertlerimizi aktüel duruma getirmek yolunda yapılacak her toplantı ve mitingi tüm gücümüz ile desteklemeliyiz. Bu yolda tüm arkadaşlarımızı dayanışmaya çağırıyoruz.

DUYURU!

TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ e.V.-FRANKFURT (TİD-Ffm) NİN DERNEK BİNASI, 6 Ffm KETTENHOFWEG 55, 3. KATINDA, 1 ŞUBAT 1974'DEN İTİBAREN FAALİYETE BAŞLIYACAKTIR.

DERNEK, FRANKFURT VE CİVARINDAKİ TÜM İŞÇİ ARKADAŞLARIMIZIN HER TÜRLÜ DERTLERİNİ ÇÖZMEYE YARDIMCI OLMAKTADIR. DUYURURUZ.

DERNEK YÖNETİM KURULU

HÜKÜMET KURULDU

Baştarafı 1. sayfada

lar da var: "Yurt dışında bulunan vatandaşlarımızın oy haklarını kullanma imkânı sağlanacak" deniyor.

Ayrıca: "Yurt dışındaki işçilerin haklarını sağlam teminata bağlamak, işçilerin ve çocuklarının bulundukları ülkelerdeki eğitim imkânlarından daha geniş ölçüde faydalanmalarını ve işçilerin yurda dönüşlerinde tecrübe ve kaabiliyetlerine uygun iş bulmalarını sağlamak için gerekli tedbirlerin alınacağı" iddia ediliyor.

Türkçede bir söz vardır: "Ayinesi iştir kişinin, lâfa bakılmaz!" Bütün bu gibi vaadleri bizler çok duyduk. Yeni Hükümet, sözünün eri çıkar da: Hiç suçsuz binlerce insanın yıllar boyu işkence görmelerine ve hapishanelerde çürümelerine son verirse, tüm demokratik ülkeler de yüz kızartıcı sayılan pek çok antidemokratik kanunları değiştirir ve halk üzerindeki baskıları kaldırırsa, 2 milyon açık ve 7-8 milyon gizli işsizimize ekmek parası sağlıyacak iş imkânları açarsa ve her gün yoksul insanlarımızı kırıp geçiren pahalılık afetine bir çare bulursa, gerçekten büyük iş yapmış olacaktır.

Biz yabancı ülkelerde çalışan işçilerin de Hükümetten taleplerimiz vardır. Bizi buralara sevkeden şartları bir an önce değiştirsinler. Herkes kendi vatanında çoluk çocuğunun yanında iş imkânına kavuşsun. Ayrıca, yurt dışına gönderilen işçiler için sağlam ve bizleri koruyucu anlaşmalar yapılsın. El kapılarında çoluk çocuğumuzla rezil olmaktan kurtulalım.

Bütün bunların gerçekleşmesi: bizlerin, yani alınteriyle ekmek parasını zor çıkaran işçilerin, köylülerin, esnafların sesimizi duyurmamıza bağlıdır. Örgütlü bir şekilde ağırlığını koymıyana kimse kulak vermez. Ve aldatılan hep biz oluruz.

işçi arkadaş, bu gazete senindir onu oku ve okut

şamar

Nizami

YÜZDE YÜZ KAR

14 Ekim seçimlerinden beri türlü kılıklara giren MSP, bir kaç gün önce yine kayış attı.

Ve şimdi de CHP ile pazarlıklar başladı.

Bu pazarlığın açık anlamı, hepimizin bildiği gibi: "Koltuk Pazarlığı". Üç aşağı - beş yukarı diyerek kuracaklar hükümeti.

İşte Demirel'in dediği "Ticaret Hürriyeti"..

YOLDAAN

Tüm Avrupa ülkelerinde 4 milyon, sade Türkiye'de 3 milyon işsiz varmış.

Ulan, aferin bize. Tüm Avrupa ülkeleriyle aramızda 1 milyon kadarcık bir fark kalmış.

Ama azmettik, bu mesafeyi kapatacağız. İbret'i âlem için Avrupa birincisi olacağız...

köy kahvesi

Kahvenin içi epey bir zaman "vaaah, yazıık; Allah irahmetini bol, taksiratını affeyleye. Allah kalanlara sabır ve sağlık eyleye. Tüü, gencecikti be fukaracık" sesleriyle çalkalandı. Fakat bu acıma seslerinin tam bitiminde, kahve ocağının yanında oturmakta olan Molla Şakir'in tesbihini çekerek yüksek sesle okuyup üflemesi duyulunca, bazıları aynı sözleri bir kaç kez daha tekrarlamak mecburiyetinde kaldılar ve bazıları da Molla'nın ettiği duaların etki ve akışına kapılarak, aptessiz maptessiz okuyup üflemeğe ve gerektiği yerlerde uzun uzun amiinler çekmeğe başladılar.

Gerçi milletle beraber Deli İbram'ın da dudakları kıpırdanıyordu. Ama onun okumadığını ve hattâ tamamen aksini yaptığını hemen de herkes biliyordu.

Bu kahve ibadetine karşı ilk tepki Komik Hakkı'dan geldi: Hakkı evvelâ yanındaki Söbe Ali'ye bişeyler söyledi, sonra da kahvedekilerin tümüne seslenerek:

– Noluyor yahu, dedi, cenaze namazını kahvede mi kılıyoruz?

Deli İbram:

– Yok lan, dedi, Mollanın önderliğinde hu çekiyoruz, hu...

Bu sözler üzerine sönük ve sessiz bir gülüşme koptu kahvede. Yantiri Mehmet ise gülmeyi kısa kesip:

– Allah Allah, dedi, ben o garıyı daha dün sabahleyin tarlaya giderken görmüştüm be.

– Görmüşündür, dedi, Çoban Halim Dün sabah bişeciği yokmuş ki. Akşama eve geldiğinde, ayıptır söylemesi sancılanmış ve çocuk ters döndüğünden sabaha dek sancılar içinde kıvrılmış kadıncağız.

Kahveci Topal Rıza sordu:

– Bu sabah mı ölmüş?

– Hee, sabahın alaca karanlığında tohtora giderkene beygirin üstünde ruhunu teslim etmiş Dudu bacımız..

Suratı birdenbire değişen Dobracı Hasan:

– Demek beygirin üstünde? dedi. Doğum sancıları içinde kıvrılan bir kadın at üstünde doktora götürülüyor, duyun hey ahali. Duyun ve sorun: Böyle bişey dünyanın başka neresinde var acaba? Dobracı Hasan, sarma sigaralarından bir sigara yaktı ve sinirli sinirli yine devam etti: "Yurdumuzu düşmanlardan arıdık, Cumhuriyeti kurduk, çok partili devire geçtik, Demokrasiyi getirdik. Fabrikalar, barajlar, postaneler ve pastahaneler kurduk. Fakat gel gör ki gebe köylü karıları hâlâ atların üstlerinde ölüyorlar."

Deli İbram, Dobracı'nın lâfını bitirmesini bekliyormuş olmalı ki, onun lâfı biter bitmez:

– Dahası var Hasan aga, dedi. Vatanımıza (sözüm ona) Hürriyeti, özgürlüğü ve eşitliği getirdik te, köylere birer doktor veya cankurtaran arabası getiremedik ki, hiç olmazsa bebeleri ve kadınları atların üstünde ölmekten kurtaralım. Her fabrika sahibinin, bir kendinin, bir karısının, bir oğlunun ve birer de kızının ve damadının olmak üzere beş tane kuyruklu arabası vardır da eşitliğin var olduğu söylenen bir memleketin bildiğimiz şu onsekiz pare köyünde bir cankurtaran arabası yoku. Ama..

DOĞAN GÜNEŞ

– Arın yazısı İbram, arın yazısı, dedi.

İbram hem lâfının bu şekilde kesilmesine kızarak ve hem de Molla'dan hiç hoşlanmadığı için sertçe sordu:

– Ne o arın yazısından olan?

– Ölüm be oğul, ölüm.

– Bak seen. Demek Dudu kadın arın yazısından öldü, öyle mi?

Devamı var

TÜRKİYELİ İŞÇİLER

Baştarafı 1. sayfada

ha bir kötüye gidiyor durum. Bu para babalarının para tamahı yine kendi başlarını yiyecek sonunda. Aman çok kazanalım diye deliler gibi imalât yapıyorlar. Ama yaptıklarını satacak yer bulamıyorlar. Esas sıkıntıları budur.

Evet krizin nedeni bu işçi arkadaşın belirttiği şeydir. Ama biz, yaratılan krizin yükünü çekmeye hevesli değiliz...

Biz işçiyiz. Alnımızın teri, bileğimizin hakkı ile ekmek paramızı kazanırız. Hal böyle iken, her sıkışan bizi başından atmaya kalkarsa, ne yaparız biz?

Türkiyemizde de, bir avuç hazıryeyici kurmuşlar tezgâhı, diledikleri gibi çalıp çırparak sermayelerini arttırma uğraşındalar. Bu nedenle yerli parababaları bir yandan az adamı az para ile çok çalıştırarak sömürüp ezerken, öte yanda köklü büyük sermaye yatırımları yerine, küçük sermayeli kap-kaç yatırımlara (montaj vs) yöneldiler. Böyle olunca da, biz işçiler katar katar postalandık Almanya'lara.

Şimdi ise Almanların işleri kesat gitmeye başlayınca bize dönüş yolunu gösterir oldular. Şimdi geri dönenlerin ve de diğer işsizyerin başka ülkeler, İsrail, hattâ Arabistan'a yollanma ihtimallerinden bahsediliyor.

Eeee, peki, ne olacak hâlimiz? Adi suçlular gibi oradan oraya sürgün gitmekle mi geçecek ömrümüz? Biz ki, işçiler olarak, yarattığımız değerlerle insanların yaşamını ve mutluluğunu temin ediyoruz, kendimizin yaşama zorluğu ve umutsuzluk içinde kalmamız reva mı?

Kısacası, dün'ü yaşamadık. Ya yarın?

İşte bunun cevabını bulmaya çalışıyor işçiler bugünlerde. "Bu böyle sürüp gitmez, birşeyler yapmak lâzım" diyerekten biraraya geliyorlar. Ard arda düzenlenen İŞÇİ DAYANIŞMA TOPLANTILARI bu soruna cevap bulabilme çabasının ürünüdür.

İlk toplantı 12 Ocak 74 de RECKLINGHAUSEN TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ e.V. nin ön teşebbüsü ile ve çoğunluğu madenci 400 kadar işçinin katılmasıyla yapıldı. Toplantı, katılma oranı ve sorunları bilinç ile dile getirme açısından çok başarılıydı.

Gene 12 Ocak günü akşamı GELSENKIRCHEN işçi derneğinin toplantısı bu başarının devamı ve gelişmesi oldu. Söz alan bir işçi arkadaş, meselenin en can alıcı noktasını şöyle ifade etti:

– Biz Almanyaya gelirken ülkemiz biz işçiler için pek aydınlık değildi. Şimdi duyuyoruz ki durum daha da kötü. Peki, bizi geri yolladıklarında ne olacak hâlimiz? Konsolosluk yetkilisinden cevap isterim!

Bu soruya, sayın yetkilinin cevabı, boynunu bükerek:

– Bana bu kadar ağır sorular sormayın. Ben böyle politik sorulara değil, sadece teknik sorularınızı cevaplamaya geldim, diyerek, işin içinden sıyrılmaya çalışmak oldu.

Gerçekte haklıydı da. Bu soruya, değil konsolosluk temsilcisi, milletin kaderinin tayin edildiği yer olan TBMM cevap verebilir miydi?

Bu acz karşısında dayanamıyan bir diğer işçi arkadaş:

– Öyleyse ne işiniz var milletin karşısında? Gidin be adam!.. diye bağırdı.

Bu sözler, gerçekte, konsolosluk temsilcisinin şahsına değildi, bizlere bu derece uzak düşmüş olan Meclisi ve Bakanlarıyla tüm egemen sisteme olan isyanın ifadesiydi, tüm salondakilerin hislerini dile getiriyordu.

13 Ocak 1974 günü de Düsseldorf'lu işçiler aynı soruya cevap bulmak gayesiyle N.R.W. TÜRKİYELİ İŞÇİLER KÜLTÜR DERNEĞİ'nin çağrısı ile toplandılar. Düsseldorflu işçilerin toplantısı aynı olgun atmosferin tekrarı idi.

Yukarıda saydığımız toplantıların kamu oyu ve basındaki yankıları sürerken, 20 Ocak Pazar günü FRANKFURT TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ e.V. bu toplantılar zincirine bir halka daha ekledi.

Yüzlerce işçinin, sendika, Türk-danış, radyo ve basın temsilcilerinin katıldığı toplantıda bir çok somut meseleler dile getirildi.

Bir ara mikrofona gelen 40 yaşlarında bir Türkiyeli anne özetle şöyle konuştu:

– Ben, 8 sene önce Almanya'ya işçi olarak geldim.

Bir gün bodrumdaki iş yerimde çalışırken tüm elektrikler söndü. Karanlıkta yalnız kalınca kaçamadım, şok geçirdim. O günden beri her tarafım tutuldu, çalışamıyorum.

Bu arada tek kızımızı bütün güçlüklere rağmen okuttum

Kızım öğretmen olarak bir dağ köyüne tayin edildi. Mesleğini oralarda uygulamak imkânını bulamadı. Buraya gelerek evlendi. Şimdi kocası askerdir. Kızıma iş müsaadesi vermiyorlar. 20 aylık çocuğu ile o da benim başımda. Kaderimiz böyle imiş, ananın kaderi çocuğuna geçermiş, demek...

Bu konuşma sırasında salonun yarısı göz yaşlarını tutamadılar. Salon sessizliğe boğuldu.

Çünkü hepsi işçi idi. Bu alın yazısı onların alınlarına Tanrı tarafından değil, kapitalist toplumları yöneten parababaları tarafından böyle yazılmıştı. Buna nasıl son verilmesi gerektiğine dair cevabı, gene aynı Türk annesinin, 20 aylık bebeği ile salona gelen öğretmen kızı konuşması sırasında şöylece vermiş oldu:

– Kardeşlerim, bizler, bizleri bu duruma getirenler karşısında tek tekiz! Ve böyle olduğumuz müddetçe tek tek çöp sayılırız. Bir çöpü kırmak kolaydır. Bir çocuk dahi çöpü kırabilir. Ama bir desteyi düşünün! Bunu kırmağa hiç kimsenin gücü yetmez. Bu nedenle bizler birbirimizi tanımalı ve bu düzene karşı birleşmeliyiz. Ortak kurtuluşumuz burdadır. Ve ancak böyle mümkün olacaktır...

Evet arkadaşlar, tek çare bu bizler için. Önce karınca kararınca kendi derneklerimiz etrafında toplanalım ve birlikte sesimizi duyuralım.

Yukarıdan beri anlattığımız toplantılar ne ilk, ne de sondur. Haftaya HANAU'da buluşmak üzere hoşça kalın.

* *

Hanau'da İşçi Dayanışma Toplantısı

2 ŞUBAT CUMARTESİ GÜNÜ, SAAT 14.30 DA, HANAU STADTHALLE SALONUNDA, "ALMANYA'DAKİ EKONOMİK KRİZ VE İŞTEN ÇIKARMALAR KARŞISINDA HAKLARIMIZI NASIL KORUMALIYIZ?" KONULU BİR TOPLANTI DÜZENLENMİŞTİR. KONUŞMACILAR ARASINDA: OSMAN TATAROĞLU VE SENDİKA VE TÜRK-DANIŞ YETKİLİLERİ DE BULUNMAKTADIR. TOPLANTIDA HERKESİN SÖZ HAKKI VARDIR.

Bütün emekçi arkadaşlar davetlidir

DEYİSLER

BIÇAK KEMİKTE

Hangi güne duruyorsun arkadaş
Yürü, kalk olanca hızınla yürü!
Bıçak geldi ta kemiğe dayandı,
Oğlunla, karınla, kızınla yürü!

Sözüm sana işçi kardaş, bak dinle,
Gün bugündür, yürü, zaman seninle,
Ayağından kesilirsen elinle,
Olmazsa dişinle, dizinle yürü!

Sen işsiz kardaşım, sen benim gülüm,
Böyle yaşamaktan evlâdır ölüm,
Yürü, kahrolası kuru bir dilim
Ekmeğe sattığın gözünle yürü!

Sen köylü kardaşım, yarınki güne
Hazırla kendini, itilme düne,
Yürü senden olmayanın üstüne,
Dört yılda bir mutlak sözünle yürü!

Sen yazar kardaşım, dâvâ derinde,
Yürü, vuruş ön safların birinde,
Şu kaba kuvvetin her seferinde
Başında patlıyan yazınla yürü!

Sen, terlikçi dostum, bir daha, gine
Düşman hançer indirmeden derine,
Sen onun alnının orta yerine
Örsünle, çivinle, biz'inle yürü!

Sen Aşık kardaşım, çal, çağır, coştur,
Oturup uzunca beklemek boştur,
Yürü, halkın için bu son savaştır,
O kutsal silâhın sazınla yürü!

Sen benim milletim, dönmemesine
Yürü, uyan makinanın sesine
İleri halkların en üstesine
Gecinden olmasın, tezinle yürü!

AŞIK IHSANİ

İŞÇİ GAZETESİ 15 günde bir çıkar Fiyatı: 30 Pf
Sorumlusu: A. BÖRÇEK Basım Yeri: Eigendr. im Selbstv.
Yazışma Adresi: 6 Frankfurt/M Postamt 17 Postlagerkarte A013419
Postscheckkonto: 134313-602 Ffm ABONE: 6 ay 7,5 DM, 1 yıl 15 DM